

{ אז נדברו }

פרשת בשלח תשפ"ב | לסדר: "ויהי לי ישועה..." | גליון מספר: 542

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון בפקס
באמצעות שיחת טלפון:

0795319191

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!:

בבנק: בנק פאיי

סניף 182

חשבון 747815

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

מי שזכה להשאיל בהוצאה להוצאה אגדה
ל הספרי ויחאן (מי) אסנוי אסל:
0527683095

יש סיפורי ישועות!!! ויש סיפורי השגחה פרטית!!

האם שמת לב שזה שני דברים שונים?? האם זיהית שיש הבדל בין סיפורי ישועות לסיפורי השגחה פרטית?? נו... מה באמת ההבדל ביניהם?? **אז ככה: ההבדל הבסיסי הוא מאוד פשוט:**

סיפורי ישועות זה מסוג הסיפורים שהדור שלנו מאוד אוהב להירדם איתם בלילה... יענקלה תרם לקופה פלונית ואז נכנס לו באופן פתאום 15.000 שקל לחשבון וזה היה כמו אויר לנשימה... או לחילופין הם עשו סגולה פלונית... ותוך שלושה חודשים שלושת הבנות המתעכבות התארכו אחת אחרי השניה... איזה ישועות... או לחילופין הם הלכו לקבל ברכה והצדיק בייך ואז הגיעה הישועה ולפקודת השנה נולד להם שלישייה לאחר כמה שנות ציפיה... לזה קוראים סיפורי ישועות!!! מה שנקרא "בית חלומות..." לכל אחד יש משאלות לב... וסיפורי ישועות זה סיפורים שיש בהם את הגשמת החלומות... (ויש ישועות ועם ישראל חונך על סיפורי ישועות... הבעיה היחידה בדור שלנו שכל אחד לוקח את זה לשיווק של המוסדות שלו או לצדיק שהוא החליט לשווק אותו משום מה... סיפורי ישועות אמורות לחזק אותנו בתקווה לה' ולא לדמות או לקבר מסוים... עכ"פ לא זה הנושא שלי היום... עכ"פ זה סיפורי ישועות)

קצת נעבור לסיפורי השגחה פרטית!!! סיפורי השגחה פרטית זה בדרך כלל סיפורים הרבה יותר מינוריים... זה סיפורים שמצד אחד לוקחים אותנו לרמה אחת יותר גבוהה... אבל מאידך הסיפורים הם הרבה פחות צבועים בורוד... (בדרך כלל זה הולך ביחד)

לפניך כמה דוגמאות בעלמא: הארנק נאבד... ואז חיפשו אותו וחיפשו... ואז היתה השגחה פרטית מופלאה שבזכות ברכת המזון נמצא הארנק... או לחילופין... הוא איחר את האוטובוס והיה לו עגמת נפש... ובדיקת הגיע מישוה בהשגחה פרטית מופלאה וזה בכלל לא היה בכיוון ולקח אותו במיוחד למחוז חפצו... הסיפורים האלו נורא מרגשים?? קרתה פה איזה ישועה בלתי נתפסת?? נכנסו לנו פה כמה עשרות אלפי שקלים לחשבון?? לא!!! לא בהכרח... לא התגשם פה איזה חלום קסום בהכרח... אבל מה כן יש פה? יש פה השגחה פרטית... רואים פה את יד ה'... **זה עיקר הסיפור!** זה בעיקר ההבדל בין סיפורי ישועות לסיפורי השגחה פרטית...

עד כאן ברור??? דא עקא שדווקא בגלל זה!!! דווקא בגלל שסיפורי השגחה פרטית באמת לוקחים אותנו לרמה יותר גבוהה... דווקא בגלל זה יש בסיפורים של ההשגחה פרטית יש איזה טעם לווי חמצמץ... יש איזשהו נותן טעם לפגם...

למה?? כי שורה תחתונה... מה הסיפור??

שהארנק נאבד... ואז בהשגחה פרטית מופלאה מצאו את הארנק בדרך לא דרך... בינינו... עם יד על הלב... אני מוותר על ההרפתקאות האלו... אני הייתי הרבה יותר מעדיף שהארנק לא יאבד בכלל... ולא נצטרך למצא אותו... גם לא בהשגחה פרטית... מה אעשה... אני עברתי את הגיל של ההרפתקאות... אתה אולי כן... אני לא!!! תבין: מילא אם היה בארנק רק 100 שקל... ואז הוא נאבד ואח"כ הגנב החזיר אותו עם עוד 900 שקל... אוהו... כאן התחלת לדבר... הרווחתי משהו... היה שווה לאבד את הארנק... ה' רצה לפנק אותי ולכן זה נאבד...

אבל לא!!! הארנק נאבד... ובסה"כ הוא חזר אלי כמות שהוא וכמובן שזה חזר עם השגחה פרטית מופלאה... ודווקא אני משום מה פחות מתלהב... בינינו... מה יצא לי מכל הסיפור הזה?? שהיה לי ארנק... ונשאר לי ארנק... ובאמצע היו רגעים קשים של מתח ועגמת נפש... עם השגחה פרטית בסוף... אני הייתי מוותר על ההשגחה פרטית... שלא יאבד ולא ימצא...

במילים אחרות: בא נתרם את השאלה לשפה תורנית: כולנו מתרגשים מהסיפור של ר"ע שהאריה טרף את החמור והחתול את התרגנות והרוח את הנר ובסופו של דבר הכל היה לטובה כי הגיעו שודדים ור"ע ניצל... בינינו... הכל טוב ויפה... מישוה רוצה לשחזר את הסיפור של ר"ע?? מישוה מאיתנו מחפש להיקלע לכזו סיטואציה מפחידה ולהישאר בחיים כי הרכב שלו הלך... והפלאפון שלו נגמר... ובזכות זה מה?? מה קרה בזכות זה?? בזכות זה הוא מצא אוצר מתחת הגשר? לא!!! הוא בסה"כ נשאר בחיים?? מישוה מחפש כזו הרפתקאה??

ברור שהשכל הישר אומר שהכי מומלץ היה שאם כבר השגחה פרטית... שלא יהיו בכלל שודדים והכל יהיה בסדר וחמור נוער ותרגנוול מקרקר והכל כשורה?? לא מסכים איתי?? זה הטעם לוואי החמצמץ שתמיד מלווה אותי בכל סיפורי ההשגחה פרטית... כן... הסיפור מאוד מרגש... תכל'ס... בתור בן אדם האם אני אמור לשמוח עם ארנק שנאבד ואח"כ נמצא... או לוותר על התענוג??

אז בדרך כלל מה שמקובל לענות על השאלה הזו... שלא!!! היתה גזירה שהארנק באמת יאבד ולא ימצא... רק בהשגחה פרטית ה' עשה שבסוף הוא נמצא משום מה אני לא מקבל את התשובה הזו... זה לא מריח לי... אז מה כן?? זו שאלה מהותית!!! אנא... תקרא את התשובה בעיון

ולסיום: עוד שאלה אחת לא קשורה (או שכן קשורה) שירת היים!! אני מאוד מאוד מתקשה להתחבר לשירת היים... כל יום אבל כל יום מחדש לשיר ולזמר ולהלל לה' על המצריים שטבעו בים... צללו כעופרת במים אדירים... נו... בסדר... הם כבר טבעו אתמול... מה צריך להטביע אותם שוב?? אז נכון שיחיד כולם הודו והמליכו... נכון שמלכותך ראו בניך בוקע ים לפני משה... בסיידר... נכון... זה קרה... לכן כל יום אני צריך לחזור על זה שוב ושוב? בסיידר... עברנו עוד כמה חוויות רוחניות במרוצת הדורות... איך אפשר כל יום מחדש שוב לפגוש את סוס פרעה ורכבו שרמה בים וכל פעם להתרגש מחדש... דיי... כמה אפשר להטביע את המצרים ועוד כל פעם לשמוח עם זה??

“

כן... הזוה"ק אומר: שכל האומר שירת היים בשמחה מוחלין לו כל עוונותיו... אני מנסה לשמוח... אבל כמה אפשר...

התשובה לשאלה בעמוד 6 בגיליון זה...

הדרן עלך מסכת מגילה ומשם נוחתים הישר למועד קטן...

זוכים אנו לסיים את מסכת מגילה האהובה... מסכת שכל כולה גישמאק... כולה שמחה של מצוה... החל ממצוות היום דפורים וכלה בהלכות בית כנסת וקריאת התורה... אבל רק הדרן עלך מסכת מגילה... **ומשם אנחנו נוחתים הישר ל... למסכת מועד קטן!!**

בינינו... מסכת מועד קטן זו מסכת שאיכשהו הרבה חומקים ממנה... למה?? אל תשאל... יש שם הלכות אבלות... ולך תדע... מאן דקפיד וכו'... **אז זהו!!!** שאני רוצה לגלות לך שיש משהו הרבה יותר מפחיד ומלחיץ במסכת מועד קטן שלזה אף אחד כמעט לא שם לב לזה... **אתה יודע מה??** אנחנו בתור יהודים מחויבים במ"ע דאורייתא של ידיעת התורה... ויש מסכת שנקראת מועד קטן ואתה ואני **לא** יודעים אותה!!! וזה כבר מאן דקפיד... זה לא סימנא מילתא... **זו עובדה מוגמרת!!! ומי אמר לך שזה לא יותר גרוע??** מילא אם לא למדת עדיין מסכת ערכין כי לא הגעת לשם... אבל יש לך תכנית יום אחד להגיע לשם נו... אבל מועד קטן כבר חלפה על פנינו הרבה פעמים... וכל פעם אנחנו דוחים אותה... מצטער מאוד מועד קטן... אני אותך לא אלמד... כי אבלות ומאן דקפיד וכו'... תכל"ס החור הזה בידיעת התורה הוא חור **אמיתי!!!** יש פה הכרזה רשמית שאני חלק מסוים מהתורה לא מתכנן ללמוד... ולא ללמוד חלק מהתורה באופן מוצהר זה הרבה יותר מפחיד מכן ללמוד הלכות אבלות... כי זה כמעט בחינה של "ישב ויסרים מלבנו..." (-עוד לפני שהתחיל ללמוד...)

אז את מועד קטן אנחנו נלמד כי זה תורת ה'!! נקודה!!! ואת תורת ה' אנחנו חייבים ללמוד... נקודה!!! אה... מה עושים עם המאן דקפיד?? עם זה איכשהו נסתדר... יש כל מיני שיטות ודרכים איך מסלקים את החשש הזה... אבל לדלג על מועד קטן בשיטתיות?? זו לא אופציה שבה בחשבון!!! אסור לי כיהודי שמחויב לידיעת התורה לגשת עם כזו מוסכמה... אגב: שורות אלו נכתבו בעיקר בשבילי... אני פה ההונגרי שרועד מפחד ממתים ועניינים... ואני צריך לשכנע בעיקר את עצמי... אז לכה"פ זה יועיל לכל חברי המועדון שלי...

(בינינו... לא צריך להגיע פה להונגריות שלי... סו"ס לכולנו יש יצה"ר שלא לקבוע עיתים לתורה... אז בחודש הקרוב היצה"ר מסודר עם נימוק תורני... מספיק שאתה טיפה עייף... והיצה"ר לוחש לך: תקשיב... הדוד המבוגר אמור לעבור בשבוע הבא ניתוח מעקפים ואם ח"ו יקרה משהו... תדע לך שזה בגלל המועד קטן שאתה למדת... ואני מכין אותך מראש שגם אם ח"ו נגזר על מישהו להסתלק מן העולם באמצע שאתה לומד מו"ק זה יקרה בין כך... ואם אתה בגלל זה לא תלמד דף היומי... היצר הרע כבר עכשיו פותח בראנפן ולעקעך... לא על הדוד!! אלא עליך!! שהוא הצליח לסובב אותך על האצבע... עכשיו: רק במילה אחת... **באמת למה מועד קטן קיבלה כזו סטיגמה??** מה יש?? מה כ"כ נורא?? וכי בגלל שיש שם עשר דפים שמדברים על אבלות?? מה תגיד על מסכת אהלות שכל כולה גולגלות ודם תבוסה וגולל ודופק ובית קברות... וכי מישהו הסתייג מללמוד מסכת אהלות?? ומה תגיד על מסכת נגעים וסוטה ויבמות?? אתה יודע מה זה יבמות?? יבמות זו טרגדיה כפולה... לא רק שמישהו מת... אלא עוד בלי בנים... ואל תשאל... גם לאח שלו אין בנים... ואז זה אחות זקוקה... חסרים טרגדיות בשי"ש?? ומה תגיד על מסכת סנהדרין ומכות שעסקות ברוצחים ובסקילה שריפה הרג וחנק?? כל זה בסדר... רק הגענו להלכות אבלות... הלכות הכי קלאסיות... פה פתאום כולם מסתייגים??

אז תרשה לי לומר... (הארכתי בהמחשה בנושא זה במדור הלכה בקרוב ממש למעשה בשבוע זה) שלענ"ד האבלות זה לא עיקר הטרגדיה של מסכת מועד קטן!!! הלכות אבלות זה כבר תחנה שניה... התחנה הראשונה זה הלכות נידוי!!! מסכת מו"ק מדברת על הלכות חול המועד מדרבנן... ובחול המועד הייתה רגישות מיוחדת אצל אלו שלא היו נכנעים לדעת חכמים... וממילא מסכת מועד קטן היא מסכת רגיש... כל דינא דגמי זכתוב שם... יש כך וכך יהודים שחייבים נידוי שבזו את המועדות ולא נכנעו לדעת חכמים... וזה עיקר הטרגדיה של מסכת מועד קטן... הלכות אבלות של מועד קטן זה לא היהודי הקלאסי שנפטר בשיבה טובה ובי"ד הבנים שלו יושבים עליו שבעה כדרך כל הארץ (ולא הוא עליהם ח"ו) ההלכות אבלות של מו"ק זה אותו יהודי שהתחייב נידוי לשמים... על זה שהוא לא שמע בקול חכמים ופורץ גדר ישכנו נחש... ועליו!! עליו באו הלכות אבלות... אם יש רגישות למסכת מועד קטן... זו ההכרזה שלנו שאנחנו מציינים ונכנעים ומקבלים על עצמנו את מרותם של חכמים!!! ואנחנו יושבים ולומדים בחיבה את כל הדינים דרבנן של הלכות חול המועד... שברגע שחכמים תקנו אותם זה בבת אחת נהפך מדרבנן לדאורייתא!!! (זה מקפצה שקיימת רק בהלכות חול המועד...)

ובאמת הלכות חול המועד די זנוחות... אנחנו כמעט ולא יודעים אותם... כבר יותר קל למצא מישהו שבקי בסדר קדשים טהרות מאשר מישהו שבקי בהלכות חול המועד...

וכעת זו ההזדמנות!!! אל תשכח שהלכות חול המועד זה דבר מאוד נצרך... דבר ראשון: חשבון פשוט: הלכות יום טוב הרי אנחנו יותר לומדים... וכמה יו"ט יש לנו?? בסה"כ שבעה ימים בשנה (עכ"פ בא"י) ואילו חול המועד יש לנו עשרה ימים בשנה בערך... ואל תשכח שהלכות יו"ט בדורנו הרבה פחות רלוונטים כי מי היום מבעיר ומלקט עצים ושוחט ומכסה ביו"ט **אבל חוה"מ??** אין לך חוה"מ שלא מתעוררים לכל אחד מאיתנו שאלות מעשיות ממש... ולמען הגילוי הנאות: אני יכול להעיד על עצמי שכמעט תמיד ששאלתי רב שאלה בהלכות חוה"מ התשובה תמיד הפתיעה אותי... תמיד חשבתי אחרת... בקיצור: יש מה ללמוד ב-י"ד דפים הקרובים... ואח"כ יש כמה דפים על הלכות מנודה... זה שביזה את המועדות שאין לו חלק לעולם הבא אא"כ נהג נידוי בעצמו... ואז!! מדף י"ט ואילך מתחיל הלכות אבלות... **וכעת אני יכול להגיד לך בתור אחד שישבתו שבעה!!!** תסלח לי על הביטוי... אתה מכיר את החילונים שמגיעים ללויות עם כיפה מקרטון?? אז זהו... שברגע שמתיישבים שבעה כולם פתאום לובשים כיפה של קרטון... פתאום מצאתי את עצמי יושב כמו איזה מסורתי וכל שתי דקות מתקשר לרב... כבוד הרב... לשבת או לקום? לסגור את הדלת או לפתוח?? ואז רב אחד שליט"א אמר לי: שכמו שצוואה **צריך לכתוב לפני...** ככה הלכות אבלות **צריך לדעת לפני!!!** אה... כמה זמן לפני?? עשרות שנים לפני... יהי רצון שתלמד עכשיו ועד הסיבוב הבא של הדף היומי תספיק לשכוח ושוב תלמד מו"ק ושוב תשכח ושוב תלמד... העיקר שתלמד לפני!!! ועכשיו זה ברוך ה' לפני... אני עכ"פ למדתי את רוב הלכות אבלות לא לפני אלא אחרי שסיימתי לשבת שבעה... והלכות אבלות זה הלכות חמורות!!! זה לא מנהגים... זה לא הידורים... זה הלכות!!! והכי הכי: אף אחד מאיתנו לא מחפש להקל ראש בהלכות האלו... גם מי שמרשה לעצמו לשמוע שירה וואקלית בתשעת הימים... לא מרשה לעצמו את זה בשנת האבלות... בקיצור: אם בחודש הקרוב יהיה לך איזה חתונה... תתנצל ותגיד לו שהיה לך דף היומי ועל זה נאמר: טוב ללכת אל בית אבא מלכת אל בית משתה... מה שבטוח: והחי יתן אל לבנו!!! יש משהו חי בהלכות אבלות...

חודעה: עקב הביקוש המפתיע (או יותר נכון המרדף) של הספר 'וימאן', שהספקנו כבר להתעדכן (עוד לפני הוצאת הגיליון) שהספר אזל מרוב המוקדים של דוכני 'בלוי'... הוחלט מהרגע להרגע גם בשבוע הבא להעמיד את הספר בדוכני המכירה "בלוי" (החזת לתורמים עליהם שם שעל ידם התאפשר חלק מעלויות המכירה הנוספת)

אשר על כן:

גם בשבוע הבא פרשת יתרו,

ניתן יהיה להשיג את הספר "וימאן" בדוכני מכירת הספרים 'בלוי'

באזור המרכז בלבד,

כמות הספרים מוגבלת!!!

(כנזכר בשבוע שעבר, מכירת הספר באזור הצפון והדרום תתקיים א"ה בשבוע אחד לאחמ"כ - פרשת מושפטים)

עוד כמה נקודות הפצה ספציפיות (של יהודים יקרים שנתרמו... חוץ מהמתנדבים הקבועים איש בשמו יבורך):

- א. במודיעין עילית ישנה כעת כמות מצומצמת של הספר "וימאן" ע"י ידידנו המוקד הנייד... מוכן להגיע לכל פינה בעיר, (אפשרות לדיסקרטיות למי שזה חשוב לו) בפלא': 0527137444**
- ב. בנתיבות, מוקד חדש, רח' הרב גרשונוביץ 42, טל- 089934274**
- ג. ניתן לקנות את הספר גם במוקדי ההפצה של גיליון זה ברחבי הארץ לברור מוקד ההפצה הקרוב אליך: פלא': 0527683095**
- ד. שוב נדגישי: באזור צפון ודרום... מכירת הספר וימאן תתקיים בדוכני בלוי בשבוע פרשת מושפטים!!! מיום ראשון עד יום חמישי.**
- ה. בשאר תפוצות העולם, ניתן ליצור קשר במייל.**
- ו. חדש!!! במקסיקו ניתן להשיג ע"י הרב יצחק חוסני הי"ו, טל'- 5512778074**
- ז. עקב הביקוש הגובר... יש בהחלט עדיין מקום לסיוע בתרומות להדפסת ולהפצת הספר. למעוניינים...**

צרו קשר בטל': 052-7683095

או במייל: a8447168@gmail.com

וכל העוסקים והמסייעים יבורכו בכל הברכות!!

עם עשרת אלפי איש משבט נפתלי ו... ועוד שבט אחד... תנחש מי??? **שבט זבולון!!!**

הפעם לא נאריך בשבט זבולון... אבל בפרט הנקודתי הזה של הצניעות יש לזבולון מאפיין מאוד דומה לשבט נפתלי... זבולון זה אותו סיפור... גם הוא מחרף את נפשו ועוזב משפחה לחצי שנה ויוצא לפרגמטיא... בשביל מה??? בשביל לתת לתוך פיו של יששכר! יששכר הוא מלכה של תורה... יששכר זוכה לכבוד חכמים ינחלו... יששכר מקבל את כל הקרדיט ואילו זבולון מצטנף לו בפינה באנונימיות ואף אחד לא יודע את חלקו המכריע בתורה של יששכר... זה הזבולון המקורי!! זה הזבולון שהתורה בקנאות מדגישה שהוא חשוב לא פחות מיששכר... (אבל זבולון שלוקח לעצמו את כל הקרדיט ורוצה שיששכר ירקוד לצלילי החליל שלו... צר לנו!!! לכה אחד עדיין לא קוראים הליגער זבולון... יש לך עדיין מה להתקדם בצניעות בשביל להתעשר בתואר זבולון... אבל בסיידר... לאט לאט... עובדים על זה...) וב"ה יש סייעתא דשמיא גדולה במלחמה... בשלב מסוים חלק גדול מהשבטים מצטרפים לסייע במלחמה וגם הכוכבים מצטרפים... ואז דבורה פותחת בשירה... 'ותשר דבורה וברק בן אבינועם ביום ההוא לאמר', ושם בשירה, דבורה מפרטת ומונה לפרטי פרטים את כל מי שנטל חלק במלחמה וכל מי שלא נטל!!!, היא משבחת את שבט יששכר ש'בעמק שולח ברגליו', היא כועסת על שבט ראובן וגלעד ודן שבחרו לעמוד מהצד ולא להתערב במלחמת ה', היא משבחת בדרך אגב גם את שבט נפתלי וזבולון... ואז כמובן מגיע הנצחון הסופי: 'תבורך מנשים יעל...', היא המנצחת הגדולה!! היא מקבלת את הקרדיט... ואז!!! לפתע כשדבורה מגיעה לפסוק האחרון של השירה... דבורה מסיימת בפסוק: **'כִּן יֵאבְדוּ כָל אוֹיְבֵיךָ הִיא וְאוֹהְבֵי כִצְאֵת הַשֹּׁמֵר בְּגִבּוֹרָתָהּ!!!** וכולנו יודעים את דרשת חז"ל שלומדים מכאן: שהנעלבים ואינם עולבים שומעים חרפתם ואינם משיבים עושים מאהבה ושומחים ביסורים... עליהם הכתוב אומר: 'ואוהביו כצאת השמש בגבורתו', והשאלה כמובן זועקת: מה זה קשור לכאן??

מה התשובה??? בסיום דבריה של דבורה... אחרי שהיא סיימה לשבח את כולם... אחרי שהיא חילקה אותות הצטיינות לכל מי שנטל חלק אפילו קטן במלחמה... בסוף היא שולחת רמז דק עם קוד סודי לכיוון שבט נפתלי... אף אחד לא מבין על מה אני מדברת... רק שבט נפתלי מבינים... דבורה פונה לשבט נפתלי ואומרת: כן... למייעשה רק ה' יודע שאתם עשיתם את כל המלחמה הקשה, רק ה' יודע שאליבא דאמת לכם מגיע עיטורי הנצחון האמיתיים... אבל דווקא בגלל שאתם כ"כ מתייחדים במידה של 'הנעלבים ואינם עולבים שומעים חרפתם ואינם משיבים', היות ואתם יודעים לעשות באהבה כי צריך ולא בגלל מבחני תוצאה... ממילא בשורה התחתונה... ובסיכום הסופי של נצחון מלחמת סיסרא... ניתן לומר שאם זכינו ש'כן יאבדו כל אויביך ה' זה רק בזכותכם!!! היא?? ואוהביו כצאת השמש בגבורתו- 'הנעלבים ואינם עולבים...' אין להם בעיה לחרף את נפשם... ושהשני יקבל את הקופלימנטים. עליהם הכתוב

יקבל על זה קרדיט... הנצחון לא יהיה רשום על שמו- עקרונות!!!

אני כבר מודיע לך מראש... שאני לא הייתי מסכים... מה... שאני אסכן את החיים שלי ואלחם בעוז ותעצומות נגד חיל סיסרא... ואח"כ תבא איזה גברת בשם יעל ותגנוב את הבמה... אין על מה לדבר... (מילא אם זה מה שקרה בסוף... והנצחון חמק לנו מתחת הידיים... נו... קורה... אבל כאן דבורה מראש מודיעה: אפס כי לא יהיה תפארתך על הדרך!!! לא מגיע לעם ישראל להרגיש מנצחים... לכן מראש אנחנו יודעים שאנחנו נלחם וננצח והנצחון לא יהיה נזקף לזכותנו... אני עכ"פ לא הייתי מסוגל... אני חושב שגם אתה לא...) ותכל'ס דבורה מחפשת מסביבה מי מתאים לכזו משימה... ואין!! כי זו באמת משימה שקשה לבקש אותה... אבל בסוף דבורה מצאה שבט אחד ויחיד בישראל... השבט היחיד שכן מסוגל לקחת על עצמו משימה שכזו... לעשות הכל ולהישאר אנונימי... תנחש מי היחיד שמסוגל לגשת לכה דבר??? **שבט נפתלי!!!**

אילה שלוחה... שליח שעושה שליחותו בשקט... נאמן לשליחותו... מסיים את שליחותו ולא משאיר עקבות ולא מחפש הנצחות... טוב... יופי... מצאנו את השבט שמתאים... **אבל!!! פה מתעוררת בעיה גיאוגרפית חמורה...** יבין מלך חצור!!! אתה יודע איפה זה הר חצור?? הר חצור זה ליד תל ציון... ליד בית אל... בקיצור: בין ירושלים למודיעין עילית... (אגב: זה הרר הכי גבוה באזור... כמעט כמו הר מירון... כשאומרים שירד שלג בפסגות הרי המרכז הכוונה היא להר חצור וכיוצ"ב) ולעומת זאת: שבט נפתלי איפה נמצא?? בקצה השני לגמרי של ארץ ישראל... בטבריה... צפת... קרית שמונה... נו... מה עושים?? זה שתי קצוות!!! וזה לא פשוט!! תנסה לחשוב מהיבט של טכסיסי מלחמה איך בדיוק 'מפגישים' את סיסרא שר צבא יבין עם ברק בן אבינועם מקדש נפתלי... אבל אין מה לעשות!!! זו האופציה היחידה... ההכרח לא יגונה!!! ובאמת דבורה שולחת לברק בן אבינועם מקדש נפתלי, **'קר ומלכת בזה הברך ולקחת עמך עשרת אלפים איש מבני נפתלי ומבני זבולון, ובמלכת אלה אל זולל קישוף את סיסרא שר צבא יבין את רכבו ואת המוני ותתילו בלחץ, שים לב: יש כאן שתי 'משיכות'!!! אתה- ברק בן אבינועם- תמשוך את שבט נפתלי להר תבור... ואני- דבורה- אמשוך אליך את סיסרא... כלומר: אתה תעשה חצי דרך לכיוון סיסרא... קח את כל שבט נפתלי... שיתקברו קצת... מאצבע הגליל... שיתקברו לכיוון צומת יגור יקנעם... המוביל... ואז אני **במקביל!!!** אדאג בטכסיסי מלחמה לגרות את סיסרא ולגרור אותו למלחמה שגם הוא יעשה כברת דרך מאי שם... ממודיעין עילית... עד אזור עמק יזרעאל... עפולה... מגדל העמק... (ושוב: את כל זה דבורה עושה... בזמן שיש כאן את שבט בנימין, ושבט יהודה ושומרון ודן שמתגוררים פה **ממחת האף** של יבין מלך חצור... והם הרבה יותר גיבורים במלחמה משבט נפתלי... וגם הם למעשה סובלים יותר מכולם מיבין מלך חצור, והם אמורים להיות הראשונים שנלחמים נגדו... אבל לא!!! הפעם כל השבטים האחרים מורחקים מהזירה... כי שוב: היות וישראל לא ראוים לנס ולא מגיע להם להרגיש מנצחים... לכן צריך כאלו שיהיו מוכנים להילחם עם כל המוטיבציה בו בזמן שהקרדיט לא יהיה רשום על שמם והם נשארים באנונימיות שלהם וזה משהו שרק יחידיו סגולה מסוגלים לעשות... זה המאפיין היחודי של שבט נפתלי...)**

ותכל'ס... יוצאים למלחמה... ברק בן אבינועם יוצא

אם אזרוק אותך לשבוע במטולה מה תעשה...??

זוכר שמדי פעם הייתי תופס את אחד משנים עשר שבטים ומדבר עלינו??

אז זהו!!! שהשבוע... **אני מנצל את ההזדמנות לדבר על שבט נפתלי!!!** מה קרה?? למה דווקא שבט נפתלי?? אז ככה: בשבת הזו... בהפטרה של שירת דבורה מדברים הוא שבט נפתלי... בעצם סליחה... התבלבלתי... דווקא **לא** מדברים על שבט נפתלי ובדיוק על זה אני רוצה לדבר!!!

מה אני מתכוין?? מדברים על נפתלי או לא מדברים עליו?

אז ככה: אני אגש ישר לנקודה בלי הקדמות: אחד מהמאפיינים המהותיים של שבט נפתלי זה לא פחות ולא יותר: **צניעות!!!**

נפתלי הוא איש סוד!!! הוא איילה **שלוחה!!!** נפתלי הוא הבן המסור שיעקב אבינו יכול לשלוח אותו **לשליחויות סודיות** שיש עליהם צו איסור פרסום... על נפתלי אפשר לסמוך שהוא יעשה את השליחות שלו בצורה המושלמת ביותר... והכל בשקט ובצניעות בלי שאף אחד ידע... נפתלי הוא היחיד שהוא מסוגל לסיים את שליחותו האינטרטיגטי בהצלחה מטאורית ושארף אחד לא ידע!!! הוא לא יקבל אותות הצטיינות... הוא לא יקבל מודעות בעיתון... לא "ברכה לראש משביר" ולא "טוב עין הוא יבורך"... הוא ישאר אנונימי ויתהלך כאחד האדם ואף אחד לא ידע מה הוא עשה וזה לא יהיה חסר לו... **ולא די בזה!!!** יתכן שיהיו כאלו שאפילו יכעסו על נפתלי... למה אתה משתמט??? למה אתה לא מתגייס לצבא? למה אתה לא מצטרף למאמץ המלחמתי?? ונפתלי ימלא את פיו מים... הוא לא יחשוף את הסוד הצבאי שלמיייעשה הוא הסוכן מוסד הכי מתמסר שהרגע חזר מלוע הארי וחרף את נפשו יותר מככולם... הוא ימשיך באדישות בדרכו ולא יחוש להתלחשויות שסביבו...

זה בדיוק מה שקרה במלחמת דבורה הנביאה מול סיסרא...

הסיפור שם היה שישראל עשו את הרע בעיני ה'... 'וימכרם ה' ביד יבין מלך כנען אשר מלך בחצור', ובאותו אזור התגוררה דבורה הנביאה ששפטת את ישראל בעת ההיא, ודבורה קבלה בנבואה מה' שצריך להילחם ביבין מלך חצור ולגאול את ישראל מידו... **דא עקא!!!** שישראל שבאותו הדור לא היו ראויים לישועה ולנס... ולכן!!! התנאי היה שאמנם ה' יושיע את ישראל מיד אויביהם בגלל רחמיו... אבל זה **לא** יהיה בדרך של נצחון מוחץ... לא מגיע להם להרגיש מנצחים!!! **'אפס כי לא יהיה תפארתך על הדרך... כי ביד אשה ימכור ה' את סיסרא!!!'**

וכעת מתעוררת בעיה!!! דבורה צריכה כעת לחפש מישהו שיש לו את הנכונות לצאת למלחמה בחירוף נפש... בו בזמן **שהוא יודע מראש** שהוא לא

יש מדרש תמוה מאוד במדרש רבה ויגש (לנוסחאות מסוימות): 'ובני נפתלי, יחצאל וגוני ויצר ושלם', אומר המדרש: יחצאל שחיצו אלוהות בידם, והם מצאצאים שיניהם ומלעיגים בשפתותיהם, וגוני- שהיו מגונים בלשונם, ויצר- שהיה יצרן קשה מכל בני אדם, ושלם- שהיו מושלמים ליצר ומשלמין רעה תחת טובה', **המדרש הזה כ"כ תמוה... עד כדי זעזוע:** כתוב כאן דברים כ"כ קשים ובוטים על שבט נפתלי... כתוב שהם היו לא פחות ולא יותר אנשים מגונים... לעגי שפה... ויצרם קשה מכל אדם... וכפויי טובה... משלמים רעה תחת טובה... רבש"ע: מה קרה לשבט נפתלי? וכי שבט נפתלי היו כזה שבט רע ובלתי נסבל? (פעם כשהתעצבני על איזה חבר טברייני שלפתי לו את המדרש הזה) אבל תסלח לי... מדברים פה על שבט? איך זה יכול להיות? **והביאור בזה (כך משמע גם במפרשים):** היא היא! השמות המגונים של שבט נפתלי זה חלק מהסוכנות מוסד שלו... שבט נפתלי ערוך לקבל משימות סודיות שהוא אמנם מבצע אותם במסירות, אבל אנו- העומדים מהצד, לא מקבלים את התמונה המושלמת מה ולמה...

ממילא קח בחשבון שאתה עלול לפגוש יהודי משבט נפתלי שידמה לך ש'יצרו קשה מכל אדם'!! בטח... יוסלה קמצן קדוש... בכל העיר אין קמצן יותר גדול מיוסלה... 'יצרו קשה מכל אדם...' אבל אם היית יודע מה הוא עושה עם זה מאחורי הקלעים היית רואה את הדברים באור אחר... אצל נפתלי קח בחשבון הפתעות מסוג הזה... אתה עלול לפגוש אנשים שהם 'מגונים...' והגנות שלהם נובעת מזה שאתה רואה רק חצי תמונה... אתה עלול לראות את נפתלי מגיב באדישות תהומית ואתה לא תבין למה... אתה תחשוב שהוא 'מגונה בלשונו', אתה תהיה בטוח ש'יצרו קשה מכל אדם', והוא ינתן לך לחשוב ככה... הוא לא ירוץ אחריו כמוני כדי לספר לך שזה לא כמו שאתה חושב... לא!! הוא ערוך נפשית לבלוע את הרוק, ולתת לך להמשיך להסתכל עליו כאדם מוזר וחסר פשר... הוא מוכן לשלם את המחיר בשביל להיות נאמן לשליחות הסודית שלו!!

לא כל אחד מסוגל להיות נפתלי... ממש לא... כמעט אף אחד...

ומעתה: נפתלי זה לא רק שם של אדם, או שם של שבט... אלא זה גם שם של תפקיד!! **ובחלק מהדורות זה גם שם של תקופה!!!** יש תקופות שעם ישראל נמצאים ברום מדרגתם... סולם הערכים ברור... וכולם יודעים להעריך את התורה ולומדיה... אבל!! יש דורות שכבוד התורה שח לעפר... וחוצפא יסגיי... וסר מרע משתולל על הבריות... וכאן כולנו צריכים להתדפק על דלתו של שבט נפתלי... אנא נפתלי... תלמד אותנו חוקי חיים... איך מצליחים לשמור את האמת בצניעות... איך מצליחים להיות הנעלבים ואינם עולבים שומעים חרפתם ואינם משיבים? איך מצליחים מצד אחד לקיים את כל העולם ע"י עסק התורה מתוך ידיעה

ואמונה ברורה שהתורה שלנו מחזיקה את העולם... בו בזמן שמחפרים ומגדפים אותנו ואומרים שדווקא אנחנו המשתמטים ואנחנו הסחטנים ומאי אהני לך רבנן...? איך אפשר להיות עובד ה' שעליו עומד כל העולם... בו בזמן שיש לך בממשלה אנשים שמשוכנעים שהוא הורס את העולם?? בדרך שלנו מבחינה מסוימת, כולנו צריכים ללמוד משבט נפתלי איך לחיות את האמת ולשמור אותה לעצמנו... כן... ולא תהיה תפארתך על הדרך!!! אתה תהיה האברך שמחזיק את העולם... ומי שיקח את הקרדיט ואת הבמה זה מישהו שעושה רעש וצלצולים שכרסו עבה מחכמתו... כן... זה קורה... (והתופעה הזו כבר התחילה להתרחש בזמן הגמ'... כבר אז גדולי האמוראים היו נאלצים להיכנע תחת כל מיני אנשים שהיו במעלה פחותה מהם כדי שיעניקו להם חסות...) וזה לא קל!!! לא קל להיות שבט נפתלי!!! לא לחינם הגלות האחרונה שגלתה סנהדרין זה היה בשבט נפתלי... בטבריה שעמוקה מכולם... מאז חורבן בית המקדש הסנהדרין היו מוכרחים לאמץ את התכונות של שבט נפתלי!! אתה סנהדרין... עליך עומד העולם... האם מישהו יודע את זה?? אדרבה... יש הרבה שמשוכנעים שאתה עומד עליהם ואתה צריך אותם... **ושם!! בתפיסה הזו הייתה התחנה האחרונה של הסנהדרין!!!** כלומר: אם אתה מחפש איפה הסנהדרין נמצאים ואתה לא מוצא... אל תחפש אותם אצל אלו שעושים רעש ומכריזים שעליהם עומד העולם... אדרבה... תחפש אותם אי שם בצידי הדרכים... הנעלבים ואינם עולבים... יושבים ועוסקים בתורה מאהבה כי זה רצון ה'... **ומשם עתידך ליגאל!!!** ככל שתהיה יותר קטיגוריה בתלמידי חכמים... ככל שהעבדים יותר ירכבו על הסוסים ויכריזו שאנחנו מנהלים את העולם... ואילו בני מלכים ילכו לצידם בהכנעה וימשיכו להחזיק את העולם בשקט ובצניעות... משם עתידך ליגאל!!!

לשם יגיע המשיח ויעשה סדר מופתי ויעמיד כל אחד במקומו הראוי לו!!!

עד כאן הכל טוב ויפה... אבל כעת בא נהיה ריאליים... בא נודה בחולשות שלנו... סו"ס נפתלי זה שבט אחד!!! וחוז ממנו יש עוד י"א שבטים... ואני מודיע בשער בת רבים שאני ככל הנראה לא שייך לשבט נפתלי... מה שנכון נכון... אני כנה איתך... אני לא מסוגל לעשות דברים לגמרי לגמרי בשקט שאף אחד לא ידע מה עשיתי... אני לא מסוגל לעשות דברים נשגבים שמישהו אחר יקח עליהם קרדיט...

ואני חושב שהצורך הזה הוא נורמלי ולגיטימי!!!

אמנם זכיתי!!! זכיתי ויש לי קשר עם כמה יהודים אצילים שפועלים גדולות ונצורות ויש להם תנאי קודם למעשה שלא תהיה תפארתם על הדרך והם לא מסכימים בשום אופן שמישהו ידע על קיומם... ובזכותם אני בכלל מאמין שיש כזה בר אינש בעולם... (יש כאלו שלא מאמינים שקיימים כאלו מלאכים בעולם... אז זהו שאני מוכרח לבשר שקיימים כאלו אנשים ולא מעבר לסמבטיון!!!)

אבל מותר לי להיות כנה... ועם כל הקנאת סופרים שיש לי בייחס אליהם... אני מודה שאני לא מסוגל להיות כזה!! אגב: ניסיתי... היו כמה מעשי חסד וזיכוי הרבים שניסיתי לעשות בצניעות מופלגת ולא להחזיק טיבותא לנפשי והרגשתי שאני נכבה... הרגשתי חסר כנפיים... הרגשתי שכל היצירתיות שלי דועכת... הרגשתי כבדות ועייפות... וברגע שהחלטתי שאני מפסיק מתחבא חזר לי הצבע ללחיים... כן... אצלי ואצלך זה מנוע!!! אנחנו צריכים מחמאות וכמה שיותר... זה לא חכמה להיות נחבא אל הכלים בכח... אם אני אתחיל להיות נחבא אל הכלים אני אפשע בתפקידי... אבל זה לא סתירה שאני אמשך להצדיע ולהתמלא בהערצה לאותם אנשים צנועים שבינינו לבין עצמנו הם תמיד יושיטו יד ותמיד יעשו מה שצריך למען כבוד שמים כי אצלם זה לא תלוי בפופולריות ולא מעניין אותם מה הולך היום... אם הם ישתכנעו שזה מה שצריך לעשות אז הם יעשו בנחישות וביסודיות... ואנחנו צריכים אותם איפה שהבמה מתקפלת והזרקורים נעלמים וכל אלו שמחפשים קרדיט נעלמים מהזירה... וכאן צריך אנשים שעושים מאהבה ושמחים ביסורים... תהיו פה!!! אל תעלמו...

וכמובן!!! שמותר גם לי לעשות קצת שטייגן...

זה שאני לא כזה... זה לא סתירה שמותר לי קצת כן להיות כזה... אז נכון שבזיכוי הרבים שלי אני צריך את הקופלימנטים... אבל במישור האישי שלי... האם כולם צריכים לדעת איזה חיזוק קבלתי ע"ש השבוע?? האם כולם חייבים לדעת שהתחלתי לקום מוקדם השבוע?? (הוי... גם את זה גיליתי באלגנטיות... איזה גאון אני...) לא!! מותר לי להשאיר משהו שרק ה' ואני יודעים... מותר גם לי להתמלא קצת מבפנים... שלפחות חלק מהדברים שאני עושה יהיו לגמרי לשם פועלם... גם אם תשעים אחוז מהדברים יש כח אחר מעורב בהם... אבל לכה"פ עשר אחוז שיהיה בלתי לה' לבדו... אביסלע צניעות... אביסלע עומק ושייכות וחבור עצמי למי שאני עושה... שזה יהיה אני לגמרי... שזה יגיע ממני... ושאני אעמוד מאחורי זה לגמרי... אי אפשר להיות מאה אחוז חיצוניות!!! זה ודאי בלתי אפשרי!! מי שהוא מאה אחוז חיצוניות זה אישיות שכל מוטלת על קרני הצבי... בקיצור: אם כבר דברנו על שבט נפתלי... אזי בזאת נבחן: אם מחר אני אזרוק אותך אי שם בקרית שמונה או במטולה לשבוע ימים?? מה אתה תמשיך לעשות בעבודת ה' למרות שאף אחד לא לידך?? כמה שעות אתה תמשיך ללמוד? איך התפילה שלך תראה? בקיצור: מה שתעשה גם במטולה... בזה אתה שבט נפתלי!!! ומה שאני ואתה יודעים לעשות רק בבני ברק ובאשדוד ובמודיעין עילית לעיני כל ישראל... אז מותר לנו מידי פעם ללמוד מנפתלי שיש דברים שצריך לעשות כי צריך... גם אם אף אחד לא רואה ודו"ק

משהו קטן לפרשת שבוע – פרשת

בשלח:

כתוב שכשעם ישראל הגיעו למרה... בכ"ה בניסן... שם שם לו חוק ומשפט ושם ניסוהו... אומר רש"י שחוקב"ה נתן להם מקצת דינים והלכות כדי שיתעסקו בהם... תחשוב: עם שלם... 600.000 איש תקועים במדבר!!! משועממים!!! אין להם מה לעשות...

עם כל הכבוד... עם כל הניסים והנפלאות שהם ראו במצרים... תכל'ס... מה הם עכשיו חולכים לעשות עם עצמם מהבוקר עד הלילה?? מילא עוד חודש וחצי בערך הם יקבלו את התורה ומאז יש להם תרי"ג מצוות... הם מתחייבים בכל התורה כולה ומאז אין להם דקה פנויה... אבל עכשיו בימי הביניים האלו שבין יציאת מצרים למתן תורה... ותחשוב שהרגע הם עברו קריעת ים סוף... ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל בן בוזי... איזה אורות... איזה השפעות... איזה גילויים... אבל אפשר כלים!!! אין לעם ישראל מה לעשות עם האורות האלו... אתה יודע מה זה בן אדם עם אורות בלי כלים??

שלא תדע!!!! תחשוב... יהודי רואה את הרבש"ע בעיניים... ו... ומה אני עושה עם זה? אין לי תורה שאני יכול להגיד לרבש"ע... זה קלי ואנוהו... מעכשיו אני מתחוק בלימוד... מתחוק בדקדוק הלכה... בעבודת התפילה... כלום!!! אין לך כלום בידיים... ומדובר בשש מאות אלף איש שמסתובבים במדבר... מהבקים את העצים... ואין להם על מה לתרגם את ההשגות הנוראות שהם ראו בים סוף וכל עשרת המכות... זה שלב מאוד מאוד מסוכן!!!

זה אחד מהסיכונים הגדולים או בבעלי תשובה שפתאים נכנסים לאורות ואין להם מספיק קרקע מעשי איך לתרגם את זה לחיים... או ישיבוחר שפתאים נכנס לאורות של דבקות ובטחון בה' ולמייעשה אין לו שייכות עם פרקטיקה של החיים שהוא יכול לאן לתרגם את זה... זה היה הסיכון הגדול של ראתה שפחה על הים מה שלא ראה יחזקאל בן בוזי!!!

יחזקאל בן בוזי זכה השגה פחות גדולה מאותה שפחה אבל היה לו מה לעשות עם זה... לאורך כל ספר יחזקאל הוא מכונה "בן אדם"!! יש כאן אדם- שהוא מצד אחד "אדמה לעליון" שיודע לקחת את ה"עליון" הזה שהוא ראה... ולתרגם אותו למשמעות השניה של אדם- אפר דם מרה... הוא יודע לקרקה את זה לחיי המעשה... ואילו השפחה שראתה על הים את הים הגדולה אשר עשה ה'... ברגע שלאחמ"כ לא היה לה מה לעשות עם זה... לכן כ"כ קרטי להזדרז מיד לתת לעם ישראל מקצת דינים של תורה כדי שיתעסקו בהם... שיהיה מיינומם של כלים שיוכלו להכיל את ההארה הזו...

--- משהו העיר את תשומת לבו: שלא לחינם... במרה ה' נתן לעם ישראל רק מקצת דינים... כי... כל מילה תורה שעם ישראל לומדים במרה לפני מתן תורה... אתה יודע מה זה??

זה ללמוד לפני ברכת התורה!!!! הרי מה זה ברכת התורה?? אשר קדשנו במצוותיו וצונו לעסוק בדברי תורה... אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו... כל זה לא שייך לפני מתן תורה!!! ללמוד תורה בלי ברכת התורה זה לא מצב אידיאלי... אבל אין ברירה... אתה רוצה להשאיר את עם ישראל כרג בלי מים?? או נותנים להם... אבל במידה ובמשורה... מקצת דינים של תורה ודו"ק...

הבן דוד שנשף לי בעורף בעיצומו של היום הקדוש במקדש...

אימה ויראה... רטט של קדושה באויר... יום הכיפורים במקדש... הכהן גדול ברגעיו אלו מסיים תמיד של שחר... עוד מעט הוא מתחיל להקריב את הפר ושבעת כבשים של מוסף יוה"כ... ועוד חצי שעה ככל הנראה תתחיל עבודת היום בבגדי לבן... אבייתר עומד בחיל ורעדה בעיניים דומעות... אפוף כולו בהרהורי תשובה תפילה... סו"ס הוא מצא איזה פינה שקטה להתמקם שם בשעת העבוידה של הכה"ג... הוא התמקם שם והתחיל להתבודד בחדרי רוח... אבייתר כולו אחוז בשרעפי קודש... שיר היחוד ושיר הכבוד... אמנם באוירה הכללית יש כעת קצת שברון לב... כי הכה"ג הנוכחי... הפעם הוא די מזהה עם הצדוקים... אמנם כל שנה חכמים קצת חושדים בו אולי יש לו נגיעה לצדוקים... אבל הפעם זה קצת יותר מחשד בעלמא... הפעם יודעים בבירור שיש לו נגיעה לצדוקים!!!! אבל יודעי דבר אומרים שכמה שיש לכה"ג שייכות צדוקית הוא לא יעזי להבעיר את הקטורת מבחוץ ולהכניס... אבא שלו כבר הזהיר אותו שלא יעזי... שלכה"פ ישרוד את יו"כ... (זו ההתחלוקת בין חכמים לצדוקים, שהז"ל קבעו מסמרות שנתן את הקטורת על אש דווקא לפני ה"ו ולא מבחוץ... והצדוקים מתעשקים "כי בענן אראה על הכפורת שיתקן מבחוץ ויניס") עכ"פ אבייתר עומד בכבוד ראש... עיניו למטה ולבו למעלה... ואז לפתע הוא מרגיש ש... ש... **מישהו נצמד אלי!!! מישהו שם נושף לי בעורף!!** מישהו פה מנסה לגרום אותי לשיחה... אבייתר מסתובב אחורה... אוי אוי... חשכו עיניו...

זה בנצי הבן דוד!!! אוי אוי... בדיוק הוא?? האחרון שהייתי רוצה לפגוש אותו היום... מה הוא נטפל עלי עכשיו?? ובנצי מחייך חיוך רחב... וכפניו... הוא מתחיל לסנון: אגוטע יום טוב אבייתר מה נשמע?? אה... איזה שמחה ורגשות קודש!!! השנה יהיה פה סו"ס עבוידת יום הכיפורים אמיתית לפי ההשקפה הצרופה!!! אה... אגיוואלדיג... וכל מילה שלו מקפיצה את העצבים של אבייתר עד גגו של היכל...

כן... יש לנו דוד שלאחרונה נמשך אחרי הצדוקים ואיתו כל בני משפחתו... הרבה כאב ותסכול יש במשפחה המורחבת על ה"נפילה" הזו... אבל הוחלט שאנחנו ממשכים לשמור איתם קשר... סו"ס הם לא לגמרי צדוקים... הם עדיין יושבים על הגדר... אבל הם?? הם בעיקר מייצרים פרובוקציות... הם שאהידים... כל היום עסוקים במסיונריות צדוקית... ומחפשים בכל דרך אפשרית להבעיר את השטח ולגרור אותנו לויכוחים מיותרים... ובדיוק היום!!! שהכה"ג שייך לצד שלהם וזה הרי כ"כ נואב לנו כסילון ממאיי... **ובדיוק היום הוא נפל עלי!!!** ואני כבר יודע מראש מה הולך להיות פה... בנצי הולך עכשיו להיצמד אלי ולקדוח לי בראש כמו נקר... הנה... הצדוקים זה האמת הצרופה... הנה... הכה"ג שלנו... דידן נצח!! הוא יודע טוב מאוד שהמשפטים שלו מכאיבים לי מאוד... אבל מבחינתם של הצדוקים זו המצוה הכי גדולה בתורה... להעמיד את ה"דת" על תילה ולמסוץ את דמם של הפרושים בכל נצחון עלוב שהם רושמים לעצמם...

ואכן הוא נצמד אלי!!! אני מנסה להתרכז בוידוי... והוא קודח לי... כל כמה דקות הוא מסנון לי עוד איזה משפט מקניט ומכאב... ואז הוא לוחש לי... בעזה"ש בעוד שבוע בסוכות... אתה תראה שהכה"ג יקח לעצמו את ניסוך המים... הוא לא יסרח את זה לאף כהן אחר!! כי אנחנו הרי מתנגדים לניסוך המים והכה"ג ידאג או שהמים יהיו פסולים או שניסך ע"ג רגליו... וככה הוא נושף לי בעורף... ועסוק בחובה הקדושה לגייר אותי!!! אין לו עברות לחזור עליהם בתשובה... הוא רק עסוק בלהציק ולהקניט אותי ולמסוץ את דמיו...

ודי... בשלב מסוים לא החזקתי מעמד!!! הסתובבתי לעברו וסינתי לו בחזרה משפט אחד קצר בלבד:

בנצי... אתה עכשיו מנפני לי ביום כיפור עם הכהן גדול הצדוקי שלכם... חכה חכה... ניפגש בעוד פחות משבוע ימים בחול המועד סוכות!!! ואז גיע תורי לנפניך לך בגאוה גלויה עם לשכת הגזית שלנו...

הדבר יצא מפי אבייתר... ובבת אחת החיוך המזופת נסחף מפניו של בנצי... פניו לפתע האדימו בכעס והוא מיד סינן כמה קללות וגידיפים על חכמים... קללות מסוג שרק צדוקים מסוגלים להעלות אותם על דל שפתיהם וכמובן בשם ההשקפה והצדקות... השתקתי אותו בניזיפה... ולא נותר לי אלא להתחרט ולאכול את הלב למה עוררתי את הדוב. למה גרמתי לשאר בשרי לדבר סרה בסנהדרין ועוד בעיצומו של יום הקדוש.

מה קרה?? על מה יצא הקצף?? מה כבר אמרתי לו שתוך רגע הוא יצא מהכלים??

אז נכה: רקע קצר... בדיוק כמו שביום כיפור עם ישראל כולנו נאלץ להתאחד תחת כה"ג אחד... ואם יש לו נגיעה של צדוקי... לא נותר לפרושים אלא לנשוך שפתיים ולבלוע את הגלולה... מה לעשות... זה הכה"ג שלנו השנה!!! זו הסחורה! **אותו סיפור בדיוק כשמגיעים לחול המועד!!!** בחול המועד יש דין דאורייתא יוצא דופן **שלא מצאנו אותו בכל התורה כולה!!! שמדאורייתא** אסור לעשות מלאכות ביום טוב... אבל איזה מלאכות אסור לעשות?? את זה **התורה מוסרת לחכמים להחליט**... וכאן מתחיל הסיפור: מגיע צדוקי שהוא כופר לגמרי במושג שנקרא תורה שבע"פ... כל התקנות שיוצאים מלשכת הגזית הוא מצפצף עליהם ובז להם ומבחינתו זה לא קיים... אפילו לא יוצא לו לכעוס על חכמים... כי... כי הם לא רלוונטים בשבילנו!!! (דווקא מי שמציית לחכמים... יש לו לפעמים רגעי משבר של סמור או חוסר ניענה... אבל מי שלגמרי מצפצף... הוא בכלל לא בפרשה)...

כל זה במשך כל השנה!!! אבל כשמגיע חול המועד... פה גם הצדוקי שעד הרגע לא הכיר בתורה שבעל פה והוא צמוד רק לתורה שבכתב... הרי כעת התורה שבכתב בעצמה מכתובה לו שבחוקה"מ הסמכות שקובעת מה מותר ומה אסור זה חכמים... וממילא חוקה"מ זו נקודת החיכוך היחידה בשנה שהצדוקים נאלצים בע"כ להיות כפופים לדעת חכמים!!! (בו בזמן שבמשך השנה הם לא מכירים בהם כסמכות) ואתה מבין לבד איך זה נראה... זה נראה בדיוק כמו שאני עומד ביו"כ בבית המקדש ויש לי עסק עם כהן צדוקי שמוציא לי את המיץ בעצם נוכחותו... אז כשמגיע חול המועד... הצדוקי מוצא את עצמו באותה סיטואציה... נאלץ להיות כפוף להוראות חכמים בו בזמן שהוא לא מכיר בהם... זה מה שאבייתר סינן לבנצי ברגע של חוסר שליטה... בנצי- היום הכה"ג שלכם מצליח להוציא לי את המיץ... חכה חכה... בעוד כמה ימים... לשכת הגזית שלנו תוציא לכם את המיץ... מילא אני ש-כנע ומציית לכל תקנה נוספת שיוצאת מלשכת הגזית וסופר אותה בחיבה ר"ידיי דאיתי ליה מדרשה חביבה ליה" הרי כל גזירה חדשה שיוצאת משם אני עושה מזה ריעד ושטייגן... חקירות וחברות... **אבל אתה בנצי??** אצלך כל גזירה כזו שיוצאת מבי"ד זה כמו עוד חוק שנשני נוסף שיצא מהממשלה שאתה באופוזיציה הלוחמת שלה ואתה נאלץ בע"כ להיכנע לחוק ה"דקרוב"...

תלס"ס... זה לא צחוק... מגשתי את בנצי באמצע חול המועד... לא רציתי לעורר אותו שוב... לא רציתי להקניט אותו... ובדאי לא להכשיל אותו בבזיון ת"ח... אבל הוא רץ אחרי... והקיא עלי את כל הרפס והגועל... קילל וגינה וחירף וגידף את קדושי עליון חכמים... הזדעזעי ועשיתי בפניו קריעה בעיצומו של חול המועד... הודעת לי: תדע לך אתה מחויב נידוי על ביזוי תלמידי חכמים שביזית ואתה משחק באש... הוי זהיר בגחלתך שלא תכווה שנשיכתך ושיכת וכי... כאבתי מאוד על הבן דוד היקר (שפעם היה יקר)... נעצבתי מאוד בעיצומו של חג הסוכות על האזהרה של חכמינו ז"ל ביחוד אודות המבזה את המועדות... לאחר כמה חודשים שמענו בשורה מעציבה על הסוף העצוב של אותו **מועד קטן!!!** שאמנם התחיל בהלכות חול המועד!!! המשך בהלכות נידוי על ביזוי ת"ח!!! והסתיים ליידער ליידער בהלכות אבלות...

הלכות אבלות של דף י"ט לא זה האסון של מו"ק... הולול וחוסר הערכה ב"משקין בית השליח" של דף ב' זה האסון!! אם נרצה לזכות שבאמת יהיה לנו מועד קטן שמח... לא נותר לנו אלא להסתער באהבה ובחיבה על דף ב' במועד קטן.

